

der for denne Sum kan tilvejebringes en Viadukt, der kan tilfredsstillende Fordringerne ved et almindeligt Landbrug, vil jeg antage, at det dobbelte vil være tilstrækkeligt til at tilfredsstillende de Krav, der stilles ved almindelige Færdselsveje. Paa Finansloven for i Aar er opført 100,000 Kr. til skinnfri Vejforbindelser. Jeg vilde ønske, at den højtærede Minister ad Aare vil gaa videre ad den betraadte Vej, og at det skete i et noget stærkere Tempo end det, der her anslaaes, thi det er sikkert en udmærket Kapitalanvendelse at anlægge disse Viadukter eller Overkørsler, idet der vil kunne indvindes ganske betydelige Beløb paa Statsbanernes aarlige Budget.

Finansministeren (*N. Neergaard*):

Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) bebrejdede mig, at der ved Budgetteringen af Finanslovforslaget for 1909—10 ikke var tænkt paa Overgangs-aarene. Jo, der er saamaend tænkt paa dem, hylket ogsaa de Bemærkninger, der bleve gjorte ved Forslagets Forelæggelse, meget tydeligt vise. Men det er jo ganske umuligt at budgettere noget om, hvorledes Overgangstiden vil virke. Derfor har man nøjedes med den rent formelle Budgettering, som er i Overensstemmelse med gammel hævdunden Praksis. Ved Forelæggelsen blev der ogsaa udtrykkelig gjort opmærksom paa, at Budgetteringen kun var formel, og at det var ganske umuligt at sige noget om det reelle Resultat.

Det ærede Medlem sagde endvidere, at jeg ikke kunde paavise ham, at man i Tyskland havde afløst gamle sikre Skatter med nye Skatter. Jo, det kan jeg paavise i meget stort Omfang. Det var det, Bismarck gjorde i 1879, da han afløste Matrikularbidragene med de nye indirekte Skatter, hvis Udbytte var saare usikkert. Det var det, Miquel gjorde, da han i Preussen afløste Grundskatterne, som han henviste til Kommunerne, med Personskatter og forskellige andre nye Beskatningsformer. At man ikke i videre Omfang har gjort det ved de to sidste Finansreformer i 1906 og 1909 har sin meget simple Forklaring i, at der skulde der dækkes et Underskud paa Hundreder af Millioner. Saa er Øjeblikket ikke til at ophæve gamle Skatter, saa er Øjeblikket blot til at beholde de gamle og indføre saa mange nye, som man behøver. Der har det altsaa ikke ligget for, derimod er det ved de tidligere Lejligheder, jeg har nævnt, sket i rigt Maal.

Det ærede Medlem mener, at man kunde lige saa godt skønne over Fremtiden

nu, som man kan skønne over den til 1. Oktober. Nej, det kan man jo ikke — jeg skal nu gentage det for tredje Gang — fordi man til 1. Oktober har Finanskommissionens Betænkning, og man har Statsregnskabet, d. v. s. Resultatet af det foregaaende Aars Statshusholdning. Det Øjeblik, da man har Statsregnskabet, og da man fremlægger Finanslovforslaget, er det rette til at fremlægge en Finansplan, hvis ellers Tiden er moden dertil, hvad jeg mener, at den vil være til 1. Oktober, thi da er man saa nær, som man overhovedet kan være, ved at kunne overskue Fortiden og bedømme Fremtiden. Sikkert kan man selvfølgelig heller ikke til den Tid gøre det, men dog med overordentlig meget større Sikkerhed end i dette Øjeblik. Det ærede Medlem undrede sig over den Fremgangsmaade, jeg vil følge til Oktober. Jeg vil gerne spørge, hvilken anden Fremgangsmaade er det muligt at følge? Hvorledes skal man fremlægge en Finansplan paa anden Maade end ved at fremlægge sit Finanslovforslag, suppleret med saadanne Indtægtslove, som ere egnede til at give Balance? Det er absolut den eneste Maade, hvorpaa det kan gøres.

Saa spurgte det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (la Cour), hvorfra jeg vilde faa de Penge, som han meget rigtigt mener, det er nødvendigt yderligere at skaffe for at faa Statsmaskineriet holdt i Gang i det kommende Aar. Ja, det ærede Medlem kan formodentlig ikke blive forbavset over mit Svar, naar jeg svarer, at disse Penge er jeg selvfølgelig nødt til at skaffe ved Laan. Jeg er nødt til, hvis det ikke viser sig muligt paa acceptable Vilkaar at stifte et nyt fast Laan, da at forny og noget forstørre det midlertidige Laan, der blev optaget i Juli afvigte Aar. Selvfølgelig skal det ikke være et provisorisk Laan, som det ærede Medlem sagde. Jeg ved overhovedet ikke af, at der er optaget provisoriske Laan her. Dette Laan vil jeg selvfølgelig søge legal Hjemmel for.

Jørgen Berthelsen: Jeg vil blot sige i Anledning af de Udtalelser, det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Holger Petersen) kom med om Højres Stilling til Postbygningen, at Begrundelsen for Højres Stilling var jo ikke den, at den var daarligt beliggende for Jernbanestationen, men derimod den, at man vilde beholde den inde i Byen.

Det ærede 3die Medlem for 9de Kreds (Stilling) talte om den Enighed, der var